

Naturens Spisekammer

Skvalderkål:

Skvalderkål er den plante, der er hadet mest af alle haveejere og hvor er det egentlig ærgerligt. Skvalderkål er nemlig en rigtig fin foderplante.

Planten er noget nær umulig at slippe af med igen, når den først har slået rod. Men som marsvinejer lader man heldigvis ikke sin tilværelse forpeste af det næsten uundgåelige. Vil man udrydde Skvalderkål er metoden gentagen klipning, derfor ser man næsten aldrig Skvalderkål i græsplænen.

Navnets oprindelse:

Skvalderkål er ikke nogen kål-art, men navnet er gammelt, og kål betød førhen spiseligt. Skvalder betyder noget, der vælter op af jorden, og det er netop kendetegnende for denne urt.

Fodring:

De lysegrønne spæde blade er dem marsvinene bedst kan lide, men den grovere senere udgave glider også fint ned ved lidt tilvending.

Hø af Skvalderkål:

Hen på sommeren når Skvalderkålen ikke længere er så meget bevendt, kan man plukke den og tørre den til hø. Skvalderkål hø er et glimrende foder, som marsvin elsker en kold vinterdag.

Middel ved dårlig mave:

Jeg har ladet mig fortælle at Skvalderkål plukket om foråret og tørret i solen, er et godt let stoppene middel, ved tynd marsvinemave.

Mælkebøtten:

Mælkebøtten er en fremragende foderplante, især når den er sprød og frisk.

Der findes cirka 800 arter af Mælkebøtten her i Danmark.

Mælkebøtten er en af de bedste foderplanter der overhovedet findes, den er meget rig på vitaminer og mineraler, og så er den livret for ALLE marsvin.

Lad dine marsvin spise alle de mælkebøtter du kan skaffe. Man kan fodre med hele planten, både rod, stængel, blomst og blade.

Når dyrene om foråret får de første spæde mælkebøtte blade kan man hurtigt se det på unger og ungdyr, som strutter af sundhed. Deres pels bliver blank og de får en hurtigere tilvækst.

Mælkebøtter indeholder store mængder Karotin, et stof som dyrene omdanner til A-vitamin, et vitamin der er meget vigtigt for ungernes tilvækst og levedygtighed.

Mælkebøtten kan også tørres og gemmes, som et meget vitaminrigt hø.

Nælden:

Nælden, eller brændenælden, er endnu en af de planter, der findes en række arter af her i landet.

Brændenælden er ikke en plante vi bryder os om at komme i nærkontakt med og det bryder de fleste marsvin sig heller ikke om. Men planten er alligevel værd at bruge noget tid på, for de fine, spæde, friske blade der sidder øverst på planterne om foråret, er nemlig meget rige på vitaminer og mineraler.

Hvis man ifører sig handsker, lange bukser, gummistøvler og saks er det ingen sag at gå på jagt efter de bedste dele af planten. Hvis man hakker disse topskud fint og drysser dem oven på dyrenes tørfoder glider de ned uden brok.

Lidt senere på året får brændenælden en mængde små blomster øverst i planten, der snart udvikler sig til frø. Disse frø er et særdeles næringsrigt foder, så nu er det på med hele udstyret igen.

Hele planten kan tørres til et særdeles sundt og næringsrigt hø, som marsvinene æder med stor begærlighed.